

ת"פ 55449/10/10 - מדינת ישראל נגד אנואר אבו סמחאן

בית משפט השלום ברמלה

24 נובמבר 2014

ת"פ 55449-10-10 מדינת ישראל נ' אבו סמחאן(אסיר)

בפני כב' השופטת רבקה גלט
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אנואר אבו סמחאן (אסיר)

נוכחים:

בא כוח נאשם עו"ד יאסר אבו ג'אמע

מאשימה מדינת ישראל - עורך דין עמיחי רוזה

נאשם אנואר אבו סמחאן - נוכח

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

אני מרשיעה את הנאשם על פי הודאתו בעבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

ניתנה והודעה היום ב' כסלו תשע"ה, 24/11/2014 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע זה עתה על פי הודאתו בעבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

העבירה בוצעה ביום 25.3.10. כתב האישום הוגש בעבר אך בשל חוסר איתור של הנאשם על ידי התביעה, הוא נמחק והוגש בהמשך לכך, מחדש.

הודאתו של הנאשם ניתנה לאחר שלפי הוראתי, הביאה התביעה את הסכין עצמה כמוצג לעיון בית המשפט.

הסכין שהוצגה בפני ואשר אין מחלוקת כי בה החזיק הנאשם, היא סכין מתקבעת, קטנה למדי, המשמשת גם כמצת. אורך הלהב על פי מדידת התובע הוא כשני ס"מ.

הנאשם מוסר בדבריו האחרונים כי בסכין החזיק למעשה בתחנת המשטרה לשם הגיע בענין אחר, והיא נתפסה על ידי השוטרים. ב"כ התביעה איננו חולק על נסיבות אלה.

ב"כ התביעה טוען כי מתחם העונש ההולם את העבירה נע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שירות. בעניינו של הנאשם עתר להטלת 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

נטען כי אין עילה להקל עם הנאשם וכי המדובר במי שנושא על שכמו עבר פלילי מכביד ואף ריצה מאסרים בפועל. ב"כ התביעה הפנה לפסיקה בנוגע לעבירה זו אשר הוגשה על ידי התביעה היום ובדיון קודם בת.פ. 15406-12-13.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא הורשע בעבר בעבירות מסוג זה או דומה לו וכי הוציא את הסכין בתום לב שהגיע לתחנת המשטרה. לפיכך, לטענתו יש להקל עם הנאשם. הנאשם נשוי ואב לשלושה ילדים, אשתו בהריון מתקדם, והוא עובד בריצוף ובצילום אירועים.

הנאשם בדברו האחרון אמר שהוא מצטער על מה שקרה ולתומו סבר שהוא מחזיק במצית.

לענין מתחם העונש ההולם, מוכנה אני להסכים עם ב"כ התביעה כי המתחם נע בין ענישה צופה פני עתיד לבין האפשרות להטיל מאסר למשך מספר חודשים אשר יכול שירוצה בעבודות שירות. מתחם זה נסמך על פסיקה עניפה ובין

השאר החלטות אליהן הפנה ב"כ התביעה, למשל בע"פ 47360-12-13 ורע"פ 529/10.

ואולם, השאלה הנשאלת היא מהו העונש המתאים לנאשם בגדרי המתחם שקבעתי.

לנאשם עבר פלילי משמעותי והוא ריצה מספר מאסרים בעבר. יחד עם זאת, מעולם לא הורשע הנאשם בעבירה בעלת גוון אלים. הרשעותיו כולן נוגעות לעבירות נהיגה, שיבוש מהלכי משפט, וכן עבירות רכוש. עבירת הסדר החמורה ביותר שביצע, היתה הפרעה לשוטר בשנת 2002.

מאז בוצעה העבירה שבפנינו חלפו כמעט חמש שנים. בחייו של אדם צעיר המדובר בתקופה ארוכה ומשמעותית אשר במהלכה יכולים אורחות חייו של אדם להשתנות מקצה לקצה. מסתבר, כי כיום הנאשם נשוי ואב לילדים. יש להניח כי מצב זה היה שונה בעת שבוצעו העבירות.

מעבר לכך, הגם שהנאשם הודה בעבירה ואין ספק כי הסכין שהוא החזיק אסורה על פי החוק, אני סבורה כי הנסיבות שבהן המדובר בסכין שהיא מצית, קטנה למדי, ואין מחלוקת כי הנאשם מעשן, הן נסיבות שצריך לקחתן בחשבון.

בנסיבות אלה אינני רואה כל הצדקה לגזור על הנאשם עונש המצוי אף לדעת התביעה ברום המתחם ההולם.

בהחלטות רבות של ערכאות הערעור בשנים האחרונות, נדונה השאלה האם יש מקום להמנע מהרשעתו של נאשם בגין עבירת סכין. אמנם, ברוב המקרים ההכרעה היתה בסופו של יום כי אין מקום להמנע מן ההרשעה. ואולם, מוכרים מקרים שבהם החליט בית המשפט אף להמנע מהרשעה. במצב זה, אני סבורה כי הטלה של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות כפי שעותרת התביעה, תהא בלתי מידתית בעליל.

במכלול הנסיבות האופפות את המקרה, ולנוכח חלוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירה, יש בדעתי לגזור על הנאשם עונש המצוי במתחם העונש ההולם, אך בחלקו המקל יותר של המתחם.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, והתנאי הוא שלא יבצע עבירה של החזקת סכין.
- ב. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.15 ובכל 1 לחודש עוקב. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד היתרה לפרעון מידי.
- ג. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 2,000 ₪ להמנע מעבירות אלימות למשך שנתיים מהיום. לא יחתום, יאסר למשך 7 ימים.

הסכין תושמד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ב' כסלו תשע"ה, 24/11/2014 במעמד הנוכחים.

רבקה גלט , שופטת

הוקלד על ידי רוית בן גל